

عنوان مقاله:

رهبری استثماری و خلاقیت کارکنان: تحلیل نقش میانجی بدبینی سازمانی

محل انتشار:

فصلنامه ابتکار و خلاقیت در علوم انسانی، دوره 13، شماره 1 (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

محسن عارف نژاد - دانشیار، گروه مدیریت، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

فریبرز فتحی چگنی - دکتری مدیریت، دانشکده مدیریت و اقتصاد، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

احمد قبادی الوار - استادیار، گروه مدیریت، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، واحد خرم آباد، دانشگاه آزاد اسلامی، خرم آباد، ایران.

محمد حاتمی نژاد - کارشناسی ارشد روانشناسی عمومی، دانشکده ادبیات و علوم انسانی، دانشگاه لرستان، خرم آباد، ایران.

خلاصه مقاله:

زمینه: در عصر حاضر، بر همگان آشکار شده که وجود نیروی انسانی خلاق و با انگیزه از موجبات پیشتازی اقتصادی سازمان ها و عقب نماندن آنها در عرصه رقابت است، باشند. در این بین عوامل مختلفی خلاقیت کارکنان را تحت تاثیر قرار می دهند که رهبری استثماری و بدبینی سازمانی از جمله آنها هستند. هدف: هدف از انجام این پژوهش بررسی رابطه رهبری استثماری با خلاقیت کارکنان با نقش میانجی بدبینی سازمانی در دانشگاه لرستان بود. روش: پژوهش حاضر از نظر هدف، کاربردی است و در زمره پژوهش های توصیفی-پیمایشی قرار می گیرد، از نظر فلسفه پژوهشی قیاسی است که بر مبنای پارادایم اثبات گرایی انجام شده و از نظر شاخص زمانی از پژوهش های مقطعی به شمار می آید. جامعه آماری پژوهش ۴۴۰ نفر از کارکنان دانشگاه لرستان بوده که براساس جدول مورگان از میان آنها نمونه ای به حجم ۲۰۵ نفر به روش تصادفی طبقه ای انتخاب گردید. برای جمع آوری داده های پژوهش از پرسشنامه رهبری استثماری اسپمید و همکاران (۲۰۱۹)، خلاقیت وانگ و همکاران (۲۰۱۳) و بدبینی سازمانی دیان و همکاران (۱۹۹۸) استفاده گردیده که پایایی آنها به وسیله ی آلفای کرونباخ مورد تایید قرار گرفت. برای تجزیه و تحلیل داده ها از مدل سازی معادلات ساختاری استفاده شده است. یافته ها: یافته های پژوهش نشان می دهد که رهبری استثماری رابطه منفی و معناداری با خلاقیت کارکنان و رابطه مثبت و معناداری با بدبینی سازمانی دارد، بدبینی سازمانی نیز رابطه منفی و معنی داری با خلاقیت کارکنان دارد، همچنین رهبری استثماری از طریق بدبینی سازمانی رابطه منفی و معنی داری با خلاقیت کارکنان دارد. نتیجه گیری: رهبران استثماری که با خودخواهی تمام، تمرکز بالایی بر دستیابی به اهداف شخصی خود دارند و در این مسیر از هیچ گونه تلاشی دریغ نمی ورزند، باعث ایجاد نارضایتی و احساس بدبینی سازمانی در کارکنان شده که این بدبینی سازمانی موجب می شود تا افکار منفی نسبت به سازمان و احساس ناامیدی و دلسردی در میان کارکنان افزایش بیابد که به تبع آن خلاقیت آنها کاهش پیدا می کند.

کلمات کلیدی:

رهبری استثماری، بدبینی سازمانی، خلاقیت، دانشگاه لرستان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1810664>

